

Publicerad 2021-01-02 17:23 av Dejsan

En mörk dik

Den lilla

Den lilla log och slöt ögonen

hon kände sig trygg

under mitt beskydd.

Vad hon inte vet

är varför

hon behöver beskydd

Hon håller dockan i famnen

den trasiga, stympade

älskade dockan

och nynnar

sakta för sig själv.

Hon ser inte skuggan

som tornar upp sig

bakom henne

Stackars lillan

Hon ler

och känner ingenting

Hon hör inte skriket

som stiger

till ett eko mellan väggarna

Hon hör inte flåset

från vargarna

med dreglande käftar

hon hör bara

suset från en ljummen vind

i syrenbersån

innan hon sluter ögonen

och ler

Dom samlas runt henne

talar till henne

Men orden har ingen kraft.

Jag avgör

det hon får höra

Men inte ens jag

vet orden.

Jag bara ser

att ord dödar.

Lillan ska inte dö
det är mitt ansvar.
Jag ville ge henne en nalle
men hon såg inte min gest
Till och med jag
är farlig för lillan.
Kanske den farligaste
Jag har makten att krossa henne
jag kan släppa henne
till vargarna
om jag släpps
Hon vet inte vad som pågår
Hon sover
Ögonlocken darrar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Dejsan med Poeter.se id #11816 innehar upphovsrätten